

права.

1. Гаращенко Л.П., Шкуратовський В.С. Правова характеристика цінних паперів: теоретичний аналіз. Молодий вчений. № 11 (26) листопад, 2015 р.
2. Деякі аспекти набуття права власності на об'єкти безхазяйного нерухомого майна. Міністерство юстиції України: Київ, 2021. URL: <https://minjust.gov.ua/>
3. Цивільний Кодекс України: кодекс від 16.01.2003 № 435-IV. Відомості Верховної Ради України. Київ: Верховна Рада України, 2003. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text>.
4. Про ринки капіталу та організовані товарні ринки: Закон України від 23.02.2006 № 3480-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3480-15/print1491296480899025#top>.

УДК 347.121
DOI: 10.31733/17-03-2023-691-692

Д. АФАНАСЬЄВ

курсант ННІ права та підготовки фахівців
для підрозділів Національної поліції

Науковий керівник:

к.ю.н., доц. **Марина ЮНІНА**

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

**КОНСТИТУЦІЙНІ ОБМЕЖЕННЯ ЦИВІЛЬНИХ ПРАВ
ПІД ЧАС ДІЇ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ**

Сучасна соціально-політична ситуація в Україні є досить дестабілізованою з огляду на здійснення повномасштабного вторгнення РФ на територію України з метою вчинення злочину агресії, забороненого Статутом Організації Об'єднаних Націй (далі – ООН), численними резолюціями Генеральної Асамблеї ООН тощо. Через військову агресію РФ проти України, на всій території нашої країни Указом Президента України, Володимира Зеленського, 24 лютого 2022 року о 05:30 ранку було введено воєнний стан і його дія продовжується до теперішнього часу [1]. Так дія воєнного стану здійснила значний вплив і на цивільне право, яке в наш час займає одне з провідних місць серед галузей права, та з яким ми стикаємось кожного дня.

Дія такого правового режиму, відповідно до ст.64 Конституції України передбачає можливість обмеження певних прав і свобод громадян, а також інших законних інтересів як фізичних, так і юридичних осіб із зазначенням термінів, на які встановлено такі обмеження. Так, в переліку таких конституційних прав, на які можуть встановлюватись обмеження, права власності не зазначено, однак в статті 41 Основного Закону нашої держави, яка й передбачає саме це право, чітко визначено, що право власності є непорушним і ніхто не може бути протиправно його позбавлений. В цій же статті, частині 5 зазначено наступне: до об'єктів права приватної власності може застосовуватись примусове відчуження або вилучення тільки як виняток з мотивів суспільної необхідності, а також на підставах і в порядку, конкретно встановлених Законом України «Про передачу, примусове відчуження або вилучення майна в умовах правового режиму воєнного чи надзвичайного стану» від 29.09.2022 [2].

Звернувшись до ст.1 ЗУ «Про передачу, примусове відчуження або вилучення майна в умовах правового режиму воєнного чи надзвичайного стану», надається визначення двом важливим термінам: примусове відчуження та вилучення майна. Під примусовим відчуженням законодавець має на увазі «позбавлення власника права власності на індивідуально визначене майно, що перебуває у приватній або комунальній власності та яке переходить у власність держави для використання в умовах діючого воєнного стану». За такої процедури обов'язковим є попереднє, а за неможливості – наступне, повне відшкодування вартості майна за державні кошти. Повертаючись до вилучення майна, то це стосується державних підприємств або державних господарських об'єднань. Отже при здійсненні такої процедури майно вилучається без відшкодування його вартості [3].

В статті 5 цього закону прямо передбачено, що такі процедури здійснюються на підставі рішень військового командування спільно з військовими адміністраціями, якщо

такі були утворені, або із залученням міських державних адміністрацій, органів виконавчої влади чи місцевого самоврядування [3]. Відповідно до пункту 4 частини першої статті 8 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» орган, який видав рішення про здійснення примусового відчуження або вилучення майна, зобов'язаний видати про це відповідні документи встановленого зразка в установленому законом порядку [4].

І хоча такі правові норми існують, практика вже налічує безліч випадків, коли небайдужі громадяни України або іноземці, які проживають в нашій державі, добровільно віддають особисте майно волонтерам нашої країни або державним органам задля досягнення Збройними силами України скорішого визволення тимчасово окупованих територій російською федерацією.

В умовах сьогодишньої війни держава з метою досягнення поставлених перед собою цілей, особливо в сфері деокупації території України може користуватись правом вилучення речей або їх примусового відчуження через органи виконавчої влади. Треба звернути увагу на те, що нормативними актами це визначено, але ще спочатку війни менталітет українців змінився. Більшість з нас зараз робить усе можливе для якнайшвидшої перемоги і як приклад, то добровільно віддають необхідне майно(автомобілі, засоби зв'язку та інше) на потреби ЗСУ.

1. Про введення воєнного стану в Україні : Указ Президента України від 24.02.2022 № 64/2022. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/64/2022#Text> (дата звернення 28.09.2022).

2. Конституція України : Конституція України; Верховна Рада України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення 29.09.2022).

3. Про передачу, примусове відчуження або вилучення майна в умовах правового режиму воєнного чи надзвичайного стану : Закон України від 17.05.2012 № 4765-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4765-17#Text> (дата звернення 28.09.2022).

4. Про правовий режим воєнного стану : Закон України від 12.05.2015 № 389-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19#Text> (дата звернення 29.09.2022).

УДК 347.45/.47

DOI: 10.31733/17-03-2023-692-694

Катерина БАЙРАК

курсант ННІ права та підготовки фахівців
для підрозділів Національної поліції

Науковий керівник:

к.ю.н., доц. **Марина ЮНІНА**

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

ДОГОВІР ПРО НАДАННЯ ДЕТЕКТИВНИХ ПОСЛУГ

Все частіше фізичні та юридичні особи звертаються за допомогою приватних детективів та установ, які надають послуги приватних розслідувань. Зокрема, це пов'язано із якістю надання розшукових послуг, адже у той час як слідчий в Національній поліції має десятки проваджень одночасно, детектив займається однією справою, тому якість та час розслідування суттєво різняться. А також приватні детективи можуть надавати такі послуги, які не можуть надаватись працівниками відповідних державних органів, зокрема стеження за одним із подружжя з метою фіксації подружньої зради. На жаль сьогодні надання детективних послуг залишається майже не врегульованим належним чином, незважаючи на те, що детективна діяльність у КВЕД зазначена як один з видів господарської діяльності.

Наразі лише 17 лютого 2021 року Верховна Рада України прийняла в першому читанні Проект Закону «Про приватну детективну діяльність». Метою вказаного закону є визначення правових засад організації та здійснення приватної детективної діяльності, а також особливостей державного контролю в цій сфері.

Детективні послуги – це діяльність, яка полягає в пошуку, отриманні, обробці та передачі інформації про осіб, об'єкти і події, що здійснюється на підставі договору, укладеного між замовником та детективом, що передбачено статтею 2 законопроекту «Про